

עמ"ת 23386/09/14 - מדינת ישראל נגד יגאל עובדיה

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 14-09-20386 מדינת ישראל נ' עובדיה (עוצר)

בפני כב' השופטת תמר נאות פר' מדיינית ישראל גנד גאל עובדיה (עוצר) המשבץ העוררת גנד גאל עובדיה (עוצר) המשבץ

החלטה

בפני עיר על החלטת בית המשפט השלום בעכו (כב' השופט פינסוד-כהן), מיום 8/9/2014 במסגרת מ"ת 13304-09-14, אשר במסגרת הורה כב' בהמ"ש קמא על הפניות של המשיב להליך של גמילה באשפוזית הפעלת במסגרת "עמותת מרכז החלמה יהודית-ערבי טמרה" (להלן: "**האשפוזית**").

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המחייב לערית גנבה. כפי שנטען בכתב האישום, ביום 2/9/2014 ב时刻 13:00 ישבה המתלוננת (ילידת 1998), יחד עם חברה שלה על מדרגות האודיטוריום בעכו והזיקה בידה מכשיר טלפון נייד מסוג אייפון 5. המשיב ביקש מהמתלוננת לבצע שיחת טלפון, היא מסרה בידיו את המכשיר, המשיב עשה עצמו כמו שמתחיל לנוהל שיחת טלפון עם אחר ואז החל לבסוף, כאשר הוא נוטל עמו את המכשיר בכוונה לשולח אותו מהמתלוננת שלילית קבוע. בהמשך, מכר המשיב את המכשיר לאחר תמורה 200 ₪. בהתאם, כאמור לעיל, מוחסת למשיב ערית גנבה (מכוח סעיף 384 לחוק העונשין, תש"ז-1977).
2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בבקשתו נטען שהאמור מלמד על מסוכנות לשלום הציבור המחייב מעצר עד תום ההליכים וכי קיימں אף חשש מהימלטות מן הדין בשל העובדה שהמשיב הינו נרקומן, מחוסר עבודה ומגורר ברחוב - כך שהיא קשה לאתר אותו ולואודו שיויכל להתייצב להמשך ההליכים. עוד נטען בבקשתו, כי מחקירותיו של המשיב עולה שהוא שומר סם מסווג הרואין וכי קיימں חשש שהוא ימשיך לבצע עבירות דומות לצורכי מימון הסם. כך גם נטען כי המשיב ביצע בעבר עבירות פליליות רבות, אשר בגין אף ריצה עונשי מאסר, אם כי מדובר בעבירות "ישנות".
3. במהלך הדיון שהתקיים בהמ"ש קמא, הסכימה הסניגורית לכך כי קיימות ראיות לכואורה ובקשר זה יש לראות שהמשיב מאשר בחקירה את העובדות שמפורטות בכתב האישום, כך שלמעשה הודעתו כוללת הודהה.
4. באשר לעילת המעצר,קבע בית משפט קמא, כי ככל ערית הגנבה אינה מקיימתUILIT מעצר סטטוטורית, אך קיימים מקרים אשר בהם גם עבירות רכוש יכולות להקים עילה כאמור. בהמ"ש סבר שבמקרה הכספי ניתן לומר שקיימת עילת מסוכנות בשל העובדה שהטלפון נלקח מקטינה, מרותה שלא הופעל כל כוח במהלך נטילת הטלפון (שכן הקטינה המתלוננת מסרה מרצתונה את המכשיר למשיב). לשיטת בהמ"ש מדובר בתרמית אשר מלמדת על רף של מסוכנות מסוים. עוד נקבע, כי השימוש היום יומי של

המשיב בסם (כפי שהוא עצמו מסר בחקירהתו) והעובדה שהוא עצמו סיפר שהוא גנב את הטלפון על מנת להשתמש בכיספים שיקבל תמורה מכירתו לצורך רכישת סמ ולחילופין מזון, מלבדת על כך שיש סיכוי רב שעבירות מסווג זה תחזורנה על עצמו, תוך ציון העובדה שהמשיב חסר דיר ואינו יכול לשוב לגור בדירה שם גרה אשתו בשל צו הרחקה שהיא הוצאה כנגדו. لكن, הקביעה הייתה שקיימת עילת מעוצר מסווג מסוכנות (לא התייחסות לחשש מהמלוטות).

.5. בהתייחס לעבר הפלילי סיכם ביהם"ש קמא כי המדווח בהרשעות רבות, אך ההרשעה האחרונה הינה משנת 2000, בהתייחס לעבירה שבוצעה בשנת 1999, כך שלמעשה המשיב לא הוועד לדין (וקל וחומר שלא הורשע בפליליים) משך 14 שנה, כך שעבورو הפלילי מרוחק וכמעט שאינו רלבנטי.

.6. בהמשך, בחן ביהם"ש את הבקשה שהעלתה המשיב והוא לאפשר לו להשתלב בתהlixir טיפול לגמilia מסמים באשפוזית בטمرة. בהקשר זה נטען, כי המשיב פנה ביוזמתו למר רפי אלבז, מדריך לטיפול בתמכריות, אשר נפגש עמו במסגרת קבוצה לעזרה עצמית של מכורים לסמים, וביקש ממנו לסייע לו להיגמל מהסמים. לתק ביהם"ש קמא הוגש מכתב של מר אלבז, אשר בו הוא מצין שהמשיב פנה אליו בבקשת עזרה, הסביר לו כי הוא נמצא במצב שבו אין לו "אייפה לשון ומזה לאכול" וכי הוא "הגיא לתחתיית" ורוצה להיגמל מהסם. בהתאם, פנה מר אלבז לרשות הלאומית למלחמה בסמים לגורםים המעורבים בפרויקט המכונה "פרויקט לינסקו", המסייע לדרי רחוב הרוצחים להיגמל ואשר ידם אינה משותת לממן את השהות במוסדות גמilia. מר אלבז מסביר כי הוא קיבל אישור למיומן הליך הגמilia בהתייחס למשיב ואף פנה לאשפוזית בבקשת דחופה לקבל את המשיב לתחילתו של הליך. עוד הוגש לתק של ביהם"ש קמא מכתבה של עורכת הדין אנואר דיאב, מהאשפוזית, שם היא מסבירה כי האשפוזית פועלת בשיתוף פעולה עם הרשות הלאומית למלחמה בסמים ואלכוהול וכן נכונה לקבל, לצורך הליך הטיפול, את המשיב, אשר קליטתו אושרה לאחר בדיקות שבוצעו. עורכת הדין דיאב אף התייצה ביהם"ש ביום 8/9/14 ובמהלך חקירתה הסבירה כי הטיפול באשפוזית בשלב הראשון הינו לתקופה של 21 יום; כי הטיפול הינו בתנאים של פנימיה סגורה; כי על השוהים יש פיקוח של מדריכים 24 שעות ביום; כי המדווח בתחום מגודר עם שער חשמלי בכניסה וכי ניתן לשחות במסוד בתנאים של חלופת מעוצר כאשר האחראים מתחייבים להודיע לביהם"ש במידה והשווה שנמצא בתנאי מעוצר עוזב את המתחם. עוד הוסבר במהלך החקירה, כי הנציגים של האשפוזית מתחייבים לדוח גם במידה וויפרו תנאי השחות באשפוזית, כולל במידה והתנהגותו של המשיב באשפוזית לא תעלה בקנה אחד עם ההנחיות הטיפוליות וההוראות הגורמים המוסמכים.

.7. לאור הדברים, החליט ביהם"ש קמא כי אכן דרך המלך טרם הפניתו של המשיב לחלופת מעוצר כגון זו המתוארת לעלה הינה הפניתו למסקירות של שירות המבחן, אך במקרה מיוחד זה יש להפנותו לאשפוזית אף ללא קבלת מסקירות של שירות המבחן. ביהם"ש הטיעים כי לשיטתו למשיב יש מוטיבציה לעבור את ההליך המדווח וכי מבחינה פרקטית אנו נמצאים במצב שבו קליטתו אושרה, המימון אושר, ישנה "מיטה פנינה" - ولو נאלץ להמתין פרק זמן של לפחות 5 שבועות עד אשר יוכן מסקירות בעניינו, הנתונים דלעיל עשויים להשנותו. ביהם"ש מסכם ואומר שהוא מצוי לנוכח שלא להחמיר את חלון הזדמנות שקיים בעת הזו - ולכן הורה על העברתו לאשפוזית, תוך קביעת תנאים מגבלים ומתווך כוונה לקיים דיון משלים בתום התקופה הראשונית של הטיפול.

.8. החלטה זו הינה נשוא העරר.

.9. המדינה, העוררת, טוענת בעיקרם של דברים כי לא ניתן היה ולא ראוי היה להפנות את המשיב להליך טיפול לצורך גמilia בשלב זהה של ההליך, קל וחומר שלא היה מקום לעשות כן טרם יוכן בעניינו מסקירות של

שירות המבחן וזאת על יסוד ניתוח ההלכה המנחה שנקבעה בבש"פ 11/1981 מ"י נ' סוויטה (21/3/11) (להלן: "הlecת סוויטה"). המשיב סומר ידיו על החלטת בהם"ש קמא וմבקש לאפשר לו להתחיל את ההליך.

10. במהלך הדיון שהתקיים חזרו הצדדים על טיעוניהם ופירטו את עמדותיהם. בנוסף, התייצב בבייהם"ש מר רפי אלבז, אשר כתב את המכתב המתויר מעלה. מר אלבז הוסיף באשר לניסיות אשר במסגרת פנה אליו המשיב עבר לטענו והסביר כי הוא משוכנע שהמשיב אכן מוכן להתחיל בהליך הגמilia וכי רצונו להיגמל בשלב זה כנה ואמיית. מר אלבז הוסיף וציין, כי הליך גמilia נוספת היה בעבר, כי ההליך הצלח, וכי במשר תקופה מסוימת אכן המשיב ניגמל מרגע הסמים, אך כי לאחר מכן הוא שב להתמכרותו. לא נמסרו פרטיטים נוספים באשר למועד בו בוצע ההליך הקודם, לגבי משך התקופה שבה המשיב היה "נק'", באשר למועד ולסיבה לחזרתו להרגל ובאשר למסגרת אשר באמצעותה בוצע הליך הגמilia הקודם.

11. לאחר ששלתתי את טענות הצדדים, ולאחר לבטים רבים במקורה זה, עמדתי כי דין העරר להידחות.

12. כפי שציין ביהם"ש קמא, דרך המלך המוביל לאפשרות להפנות נאשム להליך של גמilia במסגרת ההליכים שמתנהלים סביר בקשה למעצר עד תום ההליכים, עוברת באופן עקרוני בתחנת שירות המבחן למוגרים. הוואיל ואין מחלוקת שבהתאם להlecת סוויטה אחד השיקולים המכריים שיש לשקל, הינו מהם סיכוי הצלחת תהליך הגמilia נכון להיום, איזה שף לא יכול להיות מחלוקת שיש צורך לקבל נתונים לגבי סיכוי ההצלחה. כנגד, אף לא יכול להיות מחלוקת שירות המבחן למוגרים הינו הגורם אשר יכול לתת את המענה הטוב ביותר לשאלת בדבר סיכוי הצלחת התהילה, לרבות על רקע של ניתוח הנתונים באשר לסיבות להתחייב, באשר לניסיונות גמilia קודמים, באשר לסיבות אשר בעטיין לא היו ניסיונות קודמים או שהיו ולא צלחו, וכיוצ"ב במקרים של לבנטים - והכל לצורך מתן תשובה לשאלת בדבר סיכוי הצלחת התהילה "כאן ועכשיו". מעבר לכך, תסוקיר של שירות המבחן נותן מענה לשאלות בדבר רף המסוכנות ובדבר הסיכויים להישנות העברות הרלבנטיות או לביצוען של עבירות אחרות. לכן, לא בכדי ציין ביהם"ש קמא כי "לא קל יותר על שירותו המקצועי של השירות המבחן כאשר בית המשפט שוקל חלופת מעצר טיפולית" (סעיף 11 להחלטה).

13. עם זאת, אף אני סבורה כי במקורה זה ניתן להתחיל את ההליך כבר בשלב זהה לאור כמה נימוקים מצטברים, המיחדים מקרה זה ממקרים אחרים.

14. הנימוק הראשוני הינו שלשיתי ניתן לראות באשפוזית כמקום שבו ניתן לקיים חלופת מעצר בתנאים אשר יכולים להבטיח ברמה טוביה את אי ביצוען של עבירות דומות, למשל התקופה שבה ישנה המשיב באשפוזית. לאור הדברים שמסירה עורכת הדין דיאב בדיון באשר לסוג הפיקוח שקיים באשפוזית ולאחר התחייבות להודיע על כל הפרה - נדמה לי שתנאי השהות באשפוזית נכון להיום, למשל 21 יום, אינם נופלים מהתנאים בחלופה אחרת מסוג של מעצר בית - בכל הנוגע למניעת הישנות עבירות כגון אלו אשר בהן עסקין ובכל הנוגע להבטחת התייצבותו של המשיב להמשך ההליכים.

15. הנימוק השני הינו, שיש לתת משקל להתרשםות של הנציגים המקצועיים באשפוזית, כמו גם להתרשםות של מר אלבז, אשר לסיכוי הצלחה. אמנם קביעה יסודית יותר באשר לשיכוי הצלחת ההליך אכן תינתן רק לאחר שיווק תסוקיר של שירות המבחן (אשר בכוונתי להורות על הcntvo), אך בשלב זהה כיוון שעסקין בתחום בינוים כפי שאני רואה זאת, אין צורך בקביעה חד משמעית באשר לשיכוי הצלחה טובים במיוחד בקביעה בדבר סיכוי הצלחה סבירים אשר יבחן לעומק לאחר פרק הזמן הראשוני של 21 הימים. ולמה כוונתי? לשיטתי, יש לראות את החלטת כב' בiem"ש קמא במקורה מיוחדת זה ההחלטה בינוים ולא כהחלטה סופית בבקשת המעצר, במובן שהמשיב ישנה לתקופת מבחן באשפוזית לפחות 21 ים ורק לאחר מכן תינתן החלטה

משלימה וסופית ע"י כב' בהמ"ש באשר לאפשרות שהוא יעבור למקום אחר לצורך המשך הטיפול כחלופה להמעצר.

16. עד אותו מועד, יוכל תסוקיר של שירות המבחן ועד אותו מועד אף יהיה לנגד עני בימ"ש כאמור נתונים מהASFוזית באשר לתחלת ההליך, באשר להתנהגות של המשיב במוסד, באשר למוטיבציה שלו, באשר ליכולת להתמיד בתהילך - וכן ניתן יהיה להגעה מפורטת יותר אשר תכלול התיחסות לכל הריבים שהפסקיקה הורתה שיש צורך לשקלם בהתאם להלכת סוויסה כמתואר לעלה.

17. בהקשר זה אפנה לכך כי אמנים במרבית המקרים אוטם בחנותי - הפניה לאשפוזית הייתה רק לאחר התסוקיר אם כי היו מקרים בודדים בהם הפניה הייתה בשלב המעצר טרם הכתת תסוקיר (כגון - עמ"י 11-05-11 מ"י נ' מועעד (26/5/2011), עמ"ת 14-48175-07-14 בז-דוד נ' מ"י (28/7/2014)).

18. עוד אזכיר בהקשר זה, כי אחד מהנתונים שיש לשקלם על פי הלכת סוויסה הינו מועד פנייתו של המשיב לתחילת הליך הגמiliaה, דהיינו האם עסקן למי שכבר החל בהליך אשר יש לעשות מאמצים כדי למנוע את קיטועתו באיבו, שמא מדובר למי שנזכר" בכך שהוא רוצה להיגמל רק לאחר שנעצר. מקרה זה הינו "מקרה בגיןם". המשיב, אמן לא התחיל בתהילך, הלכה למעשה, אך פנה ביוזמתו למר אלבז וביקש להתחל בתהילך הגמiliaה. מר אלבז פנה בשמו וביצע את התיאומים הנדרשים והמשיב לא התקציב לתחילת התהילך בשל שבדיוק באותם ימים הוא נעצר. מצד אחד, ניתן לומרשמי שמדובר עזרה ומבקש להתחל בתהילך של גמiliaה לא אמר לבצע עבירה כגון גנבה דווקא באותם ימים, במיוחד לאור כך שככל הנראה במשר שנים רבות קודם לכן הוא לא היה מעורב בפלילים. הדבר יכול ללמד על קושי בהבנת המחויבויות שנדרשות לצורך הצלחת התהילך הגמiliaה. מצד שני, אכן מדובר מי שככל הנראה הגיע למסקנה לפיה אין מנוס אלא לעשות מאמצ עילאי על מנת לצאת ממוגל הסמים. מהדברים שמר אלבז מסביר שמסר לו המשיב לגבי ה"געה לתחתי", לגבי הנוכנות שלו להירותם למשימה ומהדברים שניתן להבין מעורכת הדין אנוור דיאב עולה שאמן התהילך הגמiliaה לא התחל אך הנוכנות התגבשה עוד לפני המעצר ואין מדובר למי שגיבש את הנוכנות רק על מנת לנסות ולמלט את עצמו מהמעצר.

19. nymok שלישי, ונדבר ממשמעותיו נוספת בהחלטתי הינו רף המסוכנות במרקחה זה שנדמה לי שאין גבוה ואף מעלה סימני שאלת לגבי קיומה של עילת מעצר. מדובר בעבירות גנבה בודדת, אשר ללא ספק לא בוצעה בתחכם רב והעובדת שהמשיב עשה עצמו כմדבר עם אחר, אינה מלמדת על אותו תחכם שאלוי התכוונה הפסקיקה בהלכה המנחה בבש"פ 5431/98 רוסלאן נ' מ"י, פ"ד נב(4) (268). כאשר נקבע שגם עבירות רכוש יכולות ללמד על מסוכנות שמחיבת מעצר, שעיה שעסוקין בתחכם ובונועחות, נדמה לי שהכוונה הייתה לתחכם רב מזה אשר הציג המשיב, לרבות תחכם שדורש תכנון קפדי טרם הביצוע. אף העובדה שהטלפון נלקח מקטינה אינה בהכרח מלמד על רף מסוכנות גבוהה במיוחד. דומה, כי אלמלא נסיבותיו האישיות של המשיב ولو היה יכול להציג קרובו משפחה אשר נכונים לסייע לו ולהציג חלופת בית "רגילה" - היה זה מקרה שבו מן הראו היה להסתפק בחלופת מעצר בתנאים אלו או אחרים. אלא שהמשיב מפה מצבו המשפחתית ושאר הנתונים המתוארים מעלה, לא יכול לגייס מי שיציע לסייע לו בכל הנוגע לחלופת מעצר.

20. אפנה לכך כי במקרים דומים, בהם הוחלט על כך שיש חובה לקבל תסוקיר טרם שkeitת האפשרות להפניה לאשפוזית - השיקול המרכזי היה חומרת העבירה והעמדה לפיה החלופה אינה הרמטית (מطبع הדברים) ולא יכולה לספק מענה למסוכנות (כגון במקרה בו העבירה הנטענת הייתה אלימות ממשית במשפחה - עמ"ת 11-12-22254 מ"י נ' חמدون (20.12.11)).

21. דומה, כי כאשר יש צורך לבחור בין שחרור ללא כל תנאים לבין מעצר זמני בשלב זהה באשפוזית בטمرة, עד מותן החלטה משלימה, בין מעצר בפועל עד תום ההליכים - אזי שהביקורת הרכינה כפי שבחר לעשות ביום"ש קמא. בנסיבות המקירה, אכן נשקפת מסוכנות המשיב, אך היא ניתנת לצמצום בחילופת המעצר שהוצעה - ובוודאי שעה שעסוקין בחילופת בגיןים.
22. אשר על כן, העורר נדחה במובן שיש צורך לישם את ההחלטה ביום"ש קמא בכל הנוגע להעברתו של המשיב לאשפוזית. עם זאת, אין מדובר בהחלטה סופית בבקשת המעצר - אלא רק בהחלטת בגיןים.
23. אני מורה על הכתנת תסקירות שירות המבחן באשר להמשך ההליך.
24. יש צורך לקיים דיון ביום"ש קמא בתוך 21 ימים - טרם יסתהים השלב הראשון בטمرة, על מנת שנitin יהיה להשלים את ההחלטה באשר למקום הימצאו של המשיב לאחר מכן. מובן שככל שבמהלך 21 הימים הקרובים יפר המשיב את התנאים, אזי שהדבר יבוא לידי ביטוי בדיון המשלים (וראו את "נפטולי" המקירה בבש"פ 7828 מ"י בו ניקוליב (11/11/2)).
25. אבקש להבהיר לנציגי האשפוזית בטمرة שהמדובר בחילופת מעצר בבחינת מעצר בית מלא, במובן שעל המשיב להישאר במסגרת האשפוזית 24 שעות ביום וועליהם לדוח מידית למשטרה ולביבה"ש על כל יציאה מהמתחים, כמו גם על כל הפרה אחרת. בנוסף, יהיה צורך להגיש לביהמ"ש סיכום של המהלים כמה ימים לפני שיסתיים פרק הזמן של 21 הימים. יש להכין את תסקירות שירות המבחן עד אותו מועד וכמוון שנציגי שירות המבחן יצרו קשר עם נציגי האשפוזית על מנת לבחון את הדברים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, בהעדך
הצדדים.